

Vraag nr. 143
van 2 juni 2004
van mevrouw NIKI DE GRYZE

Verdwenen Iraakse kunstwerken – Vlaanderen

Tijdens een vergadering van de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitten alle fracties hun bekommering over de verdwenen kunstwerken naar aanleiding van de plunderingen in het Iraaks Nationaal Museum in 2003.

Momenteel zouden er nog steeds 15.000 kunstwerken spoorloos zijn. Toch werden meer dan een jaar later in totaal 4.000 kunstwerken teruggevonden : onder andere 1.000 in de Verenigde Staten, 500 in Frankrijk, 250 in Zwitserland en 100 in Italië.

Werden er ook in Vlaanderen van deze historische voorwerpen teruggevonden ?

Zo ja, hoeveel ? En hoe zal de eventuele recuperatie verlopen ?

Antwoord

1. Vooreerst is het belangrijk stil te staan bij de betrouwbaarheid van de totnogtoe gepubliceerde gegevens.

Doordat er in het Nationaal Museum van Irak geen collectieregistratieprogramma aanwezig was en ook niet van elk object een foto is gemaakt, bestaan er vele onduidelijkheden over het aantal vermiste objecten. De genoemde getallen werden sinds de plunderingen drastisch herzien. Volgens de gegevens van de Unesco (*United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization – red.*) handelt het om minder dan duizend objecten.

Een hulpactie en studiebezoek van een groep conservatoren uit het British Museum bevestigen dat er veel twijfel heerst over het exacte aantal objecten en over het juiste aantal geretourneerde voorwerpen.

Voorzover bekend zijn er in Vlaanderen geen objecten teruggevonden.

2. Het Vlaamse initiatief om mee te helpen aan de renovatie van de opslagruimten van het Ira-

kese Nationaal Museum, illustreert dat er vanuit Vlaanderen meegedacht en meegewerkt wordt aan de wederopbouw van het land en het cultureel erfgoed. Er is een bedrag van 375.000 euro uitgetrokken en dit project zal worden uitgevoerd onder supervisie van de Unesco.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger zal begrijpen dat het momenteel door de nog altijd zeer gevaarlijke situatie ter plaatse niet mogelijk is een exacte aanvangsdatum door te geven. Dit heeft vooral te maken met het feit dat men pas wil beginnen indien er een bepaalde zekerheid gegeven kan worden m.b.t. het politieke klimaat in Irak. Het is namelijk niet de bedoeling dat de verbeteringen binnen een korte termijn ongedaan worden gemaakt.

Verder moet de veiligheid van de mensen ter plaatse natuurlijk gegarandeerd kunnen worden.